

Anul 65

Seria II

Nr. 827

Biblioteca Centrală
Regională
Huși

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Joi

31 octombrie 1963

8 pagini

15 bani

CĂLUȘARI

PROPAGANDA PRIN CONFERINȚE

Lunile de iarnă oferă condiții deosebit de prielnice pentru desfășurarea unei intense activități cultural-educative de masă la sate. Profunde transformări care s-au petrecut în viața și munca țărănimii noastre cer, o dată cu dezvoltarea continuă a întregii activități cultural-educative, și o intensificare a muncii de răspândire a cunoștințelor cultural-științifice în căminele culturale.

Experiența acumulată în această privință de multe cămine culturale în perioada de iarnă a anului trecut va trebui valorificată și dezvoltată.

După cum se știe, propaganda prin conferințe prezintă unul din mijloacele importante de educare a maselor, de largire a orizontului lor politic, cultural și științific. Se poate aprecia că activitatea desfășurată în iarna trecută a fost deosebit de fructuoasă atât prin varietatea și conținutul bogat al manifestărilor, cât și prin eficacitatea sporită a acestora.

În lunile de iarnă, la căminele culturale au fost organizate conferințe și cicluri de conferințe pe diverse teme politice, de economie agrară și agrozootehnice, științifice, de educație.

Pentru îmbogățirea vieții culturale a satelor un mare număr de intelectuali din centrele regionale și raionale, din București, și-au adus contribuția la răspândirea cunoștințelor cultural-științifice, prin deplasarea la sate, unde au expus conferințe, au participat în cadrul brigăzilor științifice, au dat consultații pe teme de economie agrară și agrozootehnie. Este semnificativ că în iarna anului trecut s-au deplasat la sate peste 80.000 de intelectuali, dintre care mulți specialiști cu înaltă calificare.

Anul acesta sînt posibilități și mai mari de a folosi din plin lunile de iarnă în scopul desfășurării unei largi munci de popularizare a cunoștințelor cultural-științifice la sate.

Caracteristica principală a acestei activități o constituie trimiterea masivă de intelectuali din centrele regionale și raionale, organizarea unei activități variate și diferențiate pentru oamenii muncii de la sate.

Pe baza sarcinilor actuale puse de partid și guvern în fața agriculturii, ținînd seama de faptul că această iarnă premerge marii sărbători a poporului nostru — a XX-a aniversare a eliberării patriei, — munca de răspândire a cunoștințelor cultural-științifice va trebui orientată în direcția unei largi popularizări a

GHEORGHE HOMATA
secretar al Consiliului pentru răspîndirea
cunoștințelor cultural-științifice

politicii partidului de desăvîrșire a construcției socialismului, spre întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și creșterea continuă a producției agricole vegetale și animale, spre explicarea științifică a fenomenelor naturii și societății în scopul formării și dezvoltării conștiinței socialiste a țărănimii collectiviste, combaterii vederilor inapoiate, a superstițiilor și misticismului.

Căminelor culturale le revine sarcina ca, periodic, să expună în fața colectivităților conferințe care să popularizeze politica partidului nostru, realizările regimului democrat-popular, frumusețile și bogățiile patriei noastre socialiste. Astfel de conferințe ca: „Mari realizări pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste”, „Republica Populară Romînă — stat socialist”, „Agricultura noastră socialistă în plină dezvoltare”, „În slujba celei mai scumpe năzuințe a omenirii — pacea (Politica externă a R.P.R.)”, „Viața nouă a satelor oglindită în literatura noastră” și altele asemănătoare, e bine să-și găsească locul în programul de conferințe al căminelor culturale.

O atenție deosebită va trebui acordată organizării ciclului de 10—12 conferințe pe teme agrozootehnice pentru țărani necuprinși în învățămîntul agrozootehnic de 3 ani.

Și în acest an, Consiliul Superior al Agriculturii și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă vor trimite un număr de 40 de conferințe pe teme de economie agrară și agrozootehnie, dintre care căminele culturale împreună cu conducerea G.A.C. și inginerii agronomi vor alege cele mai adecvate teme care să răspundă nemijlocit cerințelor și specificului localităților și gospodăriilor colective respective.

Pentru expunerea acestor conferințe se recomandă să fie aleși cu multă grijă lectorii cei mai competenți din rîndul oamenilor de specialitate — ingineri agronomi și zootehnicieni, medici veterinari, cadre didactice care predau obiectul „Agricultură” în școli.

Ilustrarea acestor conferințe cu exemple luate din viața gospodăriilor colective și a colectivităților, cu filme documentare, diafilme, planșe, exponate, este

de asemenea una din condițiile importante ale eficacității propagandei prin conferințe în această direcție.

O dată cu începerea ciclului de conferințe pe teme de economie agrară și agrozootehnie, o amploare mai mare decît pînă acum va trebui s-o capete organizarea de consultații științifice pentru cadrele de bază din agricultură. Aceasta, cu atît mai mult cu cît practica a arătat că în cadrul acestor consultații științifice se realizează un rodnic schimb de experiență între specialiști cu înaltă calificare în domeniul agriculturii și al economiei agrare și cadrele de bază din agricultură, pe problemele cele mai importante ridicate de sporirea producției agricole vegetale și animale și întărirea economico-organizatorică a G.A.C.

Și brigăzile științifice pot aduce un aport însemnat în această direcție, răspunzînd la numeroasele întrebări puse de țărani colectivisti — întrebări care reflectă preocupările cele mai actuale ale acestora.

Un rol important în formarea concepției științifice despre lume a țărănimii colectiviste îl au conferințele cu caracter științific, de explicare a diverselor fenomene din natură și societate. Pe această linie, căminele culturale vor putea aborda o gamă variată de teme din acest domeniu. Pentru a veni în sprijinul căminelor culturale, Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice va trimite, în toamna acestui an, un ciclu de 6 conferințe cu tema: „Fenomene meteorologice”, care va însoți expoziția cu același titlu multiplicată într-un tiraj de 20.000 exemplare.

Folosirea cu pricepere de către lectori a expunerii orale și a materialului vizual conferă acestui ciclu un caracter mai atractiv, mai interesant.

De altfel, comparativ cu alți ani, căminele culturale vor avea posibilitatea să folosească în propagarea cunoștințelor cultural-științifice un bogat și variat material de propagandă vizuală, deoarece Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice va trimite un mare număr de afișe, fotogazete, plicuri, pliante și albume. Printre acestea amintim afișele științifice: „Atomul”, „Celula”; fotogazetele: „Viața culturală în satele patriei”, „Cum

(Continuare în pag. a 2-a)

Cadru din filmul „Tragedia optimistă”

Festivalul filmului sovietic

Tradițională manifestare culturală prilejuită de Luna prieteniei romino-sovietice, „Festivalul filmului sovietic” reunește câteva din cele mai reușite producții din ultima vreme ale studiourilor sovietice. O confirmă și premiile cucerite în acest an la două din confruntările de prim rang din lumea cinematografului — la Moscova și Cannes — de o parte din filmele prezentate în cadrul festivalului. În același timp el permite cunoașterea unora din direcțiile actuale de dezvoltare ale artei filmului în Uniunea Sovietică.

Oglindirea cit mai profundă a omului sovietic, reliefația atitudinii lui față de viață, continuă să fie o trăsătură principală a cinematografului sovietic. Poate cel mai semnificativ din acest punct de vedere este „Primul reportaj” al regizorului Vladimir Vengherov (cunoscut la noi ca realizator al filmelor „Doi căpitani” și „Cerul Balticii”), film distinct cu medalia de argint la Festivalul internațional de la Moscova. Conflictul dintre eroii filmului, tânărul ziarist Sirotkin aflat în documentare pentru primul său reportaj și șoferul Hromov ajuns sutamiist frunța pe căi necinstite, declanșează în sufletul acestuia din urmă puternice frământări. Adevărată dramă psihologică, „Primul reportaj” vorbește despre dezvoltarea conștiinței omului nou al societății comuniste, despre înfrângerea rămășițelor trecutului din mentalitatea oamenilor.

Un alt film inspirat din actualitate dar și cu evocări retrospective din anii războiului este „Să ne trăiești, Gnat!”. Folosind scenariul scris de Vadim Kojevnikov (autorul cunoscutului roman „Vi-l prezint pe Baluev I”), regizorul Victor Ivcenko (de asemenea un cineast a cărui realizare anterioară „O întimplare extraordinară” s-a bucurat de succes), ne descrie o zi de muncă plină de înțelegere și neprevăzute a unui scafandru care, lucrând la instalarea subacvatică a unei conducte, descoperă o mină neexplorată. Curajul, voința, încrederea în viață îl ajută pe Gnat să reziste pînă a doua zi deși e imobilizat de un mal care s-a surpat în timp ce lucra la înălțurarea minei.

Cîteva din filmele festivalului au ca principali eroi copii de diferite

vîrste și din diferite epoci: „Printre oameni buni” ne prilejuește reîntîlnirea cu marea actriță Vera Marețkaia în rolul unei colhoznice, care în anii războiului împotriva fascismului a găsit o fetiță pierdută de părinți, pe care a crescut-o ca pe propria-i fiică. „Mi-am cumpărat un tată” este o fină investigație în universul sufletesc al unui puștin de 4—5 ani pornit să-și caute un tată. Fără să se ridice la nivelul unor filme asemănătoare ca „Serioja”, „Compresorul și vioara” sau „Omul merge după soare”, regizorul Iliia Frez, specialist al filmelor pentru copii, se adresează de această dată... părinților, dezbătînd cu subtilă ironie problema deloc facilă a îngrijirilor părintești la care au dreptul toți copiii.

Destinului tragic dar înălțător al lui Leonika Kazakov, un orfan de vreo 13 ani, crescut de ostași Armatei Roșii în anii războiului civil și primelor detașamente de pionieri înființate după victoria Revoluției le închină tânărul regizor Alexei Saltikov filmul „Bate toba”.

Tot aceeași ani pătruși de suflul eroic al Revoluției îi evocă și filmul lui Samson Samsonov incunatat cu „Premiul pentru cea mai bună evocare a unei epoci revoluționare” la cel de al XVI-lea Festival internațional de la Cannes, ecranizarea celebrei „Tragedii optimiste” a dramaturgului Vsevolod Vișnevski. Regizorul a știut să păstreze în film patosul și romantismul revoluționar ce străbate piesa lui Vișnevski, datorită unei ample mișcări de mase și alcătuirii o distribuție strălucită din care amintim pe artistul poporului al U.R.S.S. Boris Andreev (căpetenia anarhiștilor), Margarita Volodina (femeia-comisar), Viaceslav Tihonov (Alexei).

Același suflu eroic străbate și filmul „Trei zile după nemurire” a cărui autenticitate în redarea luptelor pentru apărarea Sevastopolului în timpul ultimului război mondial e asigurată de faptul că Konstantin Kudievski, scenaristul, a trăit și a luptat în acea perioadă în orașul erou. Este un film care, ca și celelalte prezentate în festival, vorbește despre înaltele calități morale ale omului sovietic.

V. P.

AU CUVÎNTUL CONFERENȚIARII!

Răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice în rîndul maselor largi, mai ales în perioada lunilor de iarnă, constituie o preocupare de prim ordin a comitetelor de cultură și artă. La Cîmpulung Moldovenesc propaganda prin conferințe, consultațiile științifice, activitatea brigăzilor științifice capătă, iarna, un ritm intens, cuprinzînd întregul raion, de la satele mari pînă la cele mai îndepărtate guri de exploatare forestieră. Am invitat, de aceea, trei conferențieri, profesori de științele naturii, activiști cu experiență, care să ne vorbească despre munca lor la sate, despre preocupările lor viitoare. Iată și cuvîntul acestora:

HORTENZIA SUHAN: profesor emerit:

— A răspîndi cultura și știința la sate, înseamnă pentru fiecare intelectual o datorie de cinste. Noi, cei care funcționăm în centrele raionale, încercăm, prin activitatea noastră, să sprijinim munca vastă a învățătorilor și profesorilor de la sate, a intelectualilor care zi de zi desfășoară largă acțiune, condusă de partid, de cultura-lizare a maselor. Acolo, munca de bază se desfășoară prin manifestările zilnice ale căminului cultural, ale bibliotecii, ale cinematografului. Astfel trebuie să vadă colegii noștri sprijinul acordat de noi muncii lor. Or, uneori vedem că tocmai ei, cei mai mult interesați, nu ne dau atenție prea mare atunci cînd ne aflăm în mijlocul lor. Am fost într-o zi cu brigada științifică la Pojorîta. Trebuie să spun, cu părere de rău, că nici un intelectual din comună, nici un învățător sau profesor, nu a participat la acțiunea noastră. Oare munca noastră acolo nu putea prilejui chiar un schimb de experiență? Sînt doar atîtea probleme de discutat în domeniul propagandei prin conferințe! Aș fi de părere ca, sub îndrumarea organelor raionale, asemenea deplasări la sate să fie întotdeauna urmate de discuții, pentru că, în acest caz, fiecare avem de învățat cite ceva. La fel să se procedeze și cînd vin la noi lectorii de la București, de la lectoratul central care, deseori, se mulțumesc să susțină conferința și să plece.

Mă străduiesc foarte mult ca în munca mea de conferențiar să nu improvizez, ci să mă pregătesc temeinic pentru fiecare acțiune. Pentru ca să vorbești liber, să te faci cit mai bine înțeles, trebuie să cunoști problemele în profunzime, să stabilești un plan de expunere cit mai bine gîndit, în funcție de locul unde vorbești și mai ales de auditoriul căruia te adresezi. Problema calității în munca noastră este de cea mai mare importanță.

Un alt aspect al muncii obștești de conferențiar îl reprezintă justa distribuție a timpului. Spun aceasta în sensul ca pentru fiecare membru al grupului de lectori să existe stabilit din vreme un grafic de deplasări, care să fie, desigur, respectat. Fiecare să știe, tocmai pentru a se pregăti, cînd și cu ce probleme se deplasează. Nu mai vorbesc de faptul că în deplasările noastre ar trebui să existe continuitate, mergînd mai des într-o comună sau într-un grup de comune, unde începi să cunoști mai bine specificul local, problemele ce îi preocupă și îi interesează pe oameni.

Prof. MARIAN SEFEL, directorul Școlii medii „Dragoș Vodă”:

— Am o deosebită plăcere să merg la sate pentru a susține conferințe în fața unui auditoriu întotdeauna receptiv, atent. Aceeași bucurie o simt atunci cînd, împreună cu colegii mei și alți intelectuali constituim într-o brigadă științifică, dăm răspunsuri la întrebările țăranilor, cău-

tăm să ne facem cit mai bine înțelegi. Am constatat că de mult interes se bucură la sate „experiențele științifice”. Am făcut asemenea experiențe la Botuș, pe care le-am explicat amănunțit și oamenii au fost foarte interesați, punîndu-mi numeroase întrebări.

La noi brigăzile științifice, șase la număr, dintre care două profilate pentru sectorul forestier, au un plan de deplasare care, în mare parte, este respectat mai puțin vara, de ce n-am spune-o! Dar trebuie să fim atenți cum organizăm deplasările brigăzilor pentru că uneori se mai întîmplă ca eficacitatea acestora să nu fie de sută la sută. Dintr-o proastă organizare, o brigadă științifică deplasată, de pildă, în comuna Frumosul, a trebuit să-și desfășoare activitatea în „pauza” unei alte acțiuni, scăzînd astfel interesul auditoriului. Ar trebui de asemenea acordată mai multă atenție culegerii întrebărilor, făcînd uneori formal, fără ca acestea să fie izvoare din realitățile satului. Întrebările „făcute”, derutează, parcă te îndeamnă să nu le acorzi prea mare atenție și, în ultimă instanță, duc la ratarea acțiunii propuse. Sînt de asemenea fără efect acele deplasări în cadrul cărora se dă răspuns numai la o singură întrebare. Au fost cîteva asemenea cazuri și s-a dovedit că nici pe departe rezultatele nu au fost cele scontate. Se ajunge la o asemenea situație tot din cauza superficialității manifestate uneori în culegerea întrebărilor.

În iarna ce urmează ne propunem ca activitatea brigăzilor științifice să fie cit mai bine organizată, pe baza unui plan temeinic conceput, în care să fie cuprinse problemele organizatorice și mai ales cele de conținut. Brigăzile științifice sînt forme de activitate mult apreciate de țăranii muncitori și cu interes așteptate în satele raionului. Prezența lor în sat trebuie de aceea — cu eforturile noastre și ale organelor locale — să constituie într-adevăr un eveniment însemnat.

Prof. SILVIA CONSTANTINOVICI:

— Expunerea de conferințe în sat implică o profundă cunoaștere a localității respective, de aceea problema continuității în deplasări fiind de mare importanță. Noi trebuie să cunoaștem bine satul unde mergem, sub toate aspectele, și să revenim mai des pentru ca activitatea noastră să fie într-adevăr fructuoasă. Este foarte necesar ca fiecărui conferențiar să i se asigure materialul didactic ajutător. Trebuie să i se pună la dispoziție, de pildă, planșe, diaprame legate de tema respectivă, materiale care uneori nu se găsesc „la fața locului”. Poate nu ar fi rău ca asemenea materiale de practică culturală, indispensabile în domeniul propagandei orale, să se găsească și la comisia de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice din cadrul comitetului raional de cultură și artă. Comisia ar trebui să posede, bunăoară, un fond de diaprame mereu improspătat, precum și aparate portabile pentru proiectare.

Se simte, de asemenea, nevoia unei mai mari varietăți a programelor din cadrul căminelor culturale. Ar putea fi organizate mai multe simpozioane, concursuri „drumeții veseli”, seri tematice, vizite la muzeul din orașul nostru, la care să ne dăm și noi contribuția. Grupul nostru de lectori poate sprijini cu succes organizarea unor asemenea manifestări culturale interesante, atractive.

Pentru obținerea unor rezultate și mai bune ar fi de dorit ca, pe linia propagandei orale, să fie inițiate schimburi de experiență între conferențieri, colective de conferențieri, brigăzi științifice, atît pe plan local cit și interraional.

*

Relatările celor trei profesori din Cîmpulung Moldovenesc, care se numără printre numeroșii intelectuali din raion ce susțin o activitate culturală bogată la sate, dovedesc că problema propagandei prin conferințe constituie un obiectiv important în sfera lor de preocupări zilnice și că această activitate are un caracter complex, multilateral. Multe din ideile expuse fac de altfel obiectul preocupărilor actuale ale comitetului raional de cultură și artă care, pentru perioada lunilor de iarnă, și-a propus să îmbunătățească și mai mult munca de propagandă prin conferințe la sate, să-i dea acesteia un caracter mai concret și operativ, cu un conținut ridicat, corespunzător cerințelor actuale. Antrenarea tuturor intelectualilor în acțiunea de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice reprezintă sarcina de bază a comitetelor de cultură și artă, condiția esențială pentru dezvoltarea continuă a educației socialiste a maselor, a ridicării nivelului lor politic și cultural.

AUREL ȘERBAN

PROPAGANDA PRIN CONFERINȚE

(Urmare din pag. 1-a)

am devenit gospodărie frunțasă”; plicurile cu fotografii: „Se schimbă fața satelor”, „București — inima țării”, „Onești — orașul petrochimiei”, „Pentru sănătatea oamenilor muncii”; albumele: „Privind harta electrificării”, „Industria constructoare de mașini” și altele.

Totodată, în această perioadă va apare un însemnat număr de broșuri de popularizare (unele dintre ele special destinate satului), din cele mai variate domenii ale științei și culturii. Broșuri ca: „Să nu așteptăm daruri de la natură”, „Soarele — cea mai apropiată stea”, „Cîți poli are Pământul”, „Ora exactă” și altele, vor stîmni fără îndoială interesul și aprecierea cititorilor de la sate și vor întregi activitatea de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice.

Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice a manifestat în acest an o preocupare sporită pentru asigurarea unei propagande prin conferințe diferențiată pentru di-

verse categorii de oameni ai muncii de la sate. În acest scop s-au pregătit: un ciclu de conferințe pe teme de educație destinat tineretului, un ciclu de conferințe pe teme politice, științifice și de educație pentru femei și un ciclu de conferințe pentru lucrătorii din G.A.S. și S.M.T. Procesul de pregătire a acestor materiale se află într-o fază înaintată și ele vor sosi în timp util la căminele culturale.

Organizarea acestor cicluri trebuie să fie rodul strînsei colaborări dintre căminul cultural și organizațiile de masă și obștești din comună.

Iată cîteva dintre acțiunile mai importante de răspîndire a cunoștințelor cultural-științifice care pot fi organizate cu succes în perioada lunilor de iarnă la sate. Sînt necesare însă: o judicioasă planificare și organizare a muncii, antrenarea tuturor forțelor capabile să-și aducă contribuția în această direcție, și o grijă deosebită pentru asigurarea unui bogat conținut de idei, a prezentării cit mai interesante și mai atractive a conferințelor.

Aceasta este chezașia eficacității activității de răspîndire a cunoștin-

țelor cultural-științifice la căminele culturale, a largii participări a țăranilor colectivști la manifestările organizate.

Consiliul pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice împreună cu Consiliul așezămintelor culturale din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă vor elabora și trimite directorilor de cămine culturale o scri-soare metodică cu privire la modul de organizare și desfășurare a ciclurilor de conferințe și în general a propagandei prin conferințe la căminele culturale în lunile de iarnă.

Comisiile regionale și raionale pentru răspîndirea cunoștințelor cultural-științifice trebuie să depună eforturi pentru a sprijini intens căminele culturale în organizarea și desfășurarea propagandei prin conferințe. Formarea unor colective puternice de lectori pe lingă comisiile raionale și orașenești creează condiții favorabile pentru a ridica pe o treaptă superioară activitatea de propagandă prin conferințe la sate, prin trimiterea celor mai buni lectori care să țină expunerii în așezămintele de cultură de la sate.

Două stiluri de muncă

Tovarășul Balog Alexandru este directorul căminului din Berveni unul din căminele cele mai noi și mai frumoase din raion ridicat de colectivisti. Și când vorbesc de căminul lor cultural colectivisti te potesc să afli mai întâi cite ceva din realizările lor. Te conduc pe la ferme, te invită în casele lor, aproape toate noi, insistă să te oprești asupra cifrelor care indică valoarea averii obștești ce trece binisor de 10 milioane și jumătate și spun: „La realizarea acestei averi, o contribuție de seamă a avut și munca culturală”. Scurt și semnificativ.

A crescut averea colectivei și odată cu ea belșugul în casele membrilor săi. Dar colectivisti țintesc tot mai departe. Țintesc tocmai pentru că au devenit mai luminați și în consecință mai exigenți. Ei așteaptă din partea activului cultural să se ridice la înălțimea cerințelor actuale și înainte de toate pretind ca toate acțiunile culturale să fie în concordanță cu preocupările lor, înțelegând prin asta ridicarea nivelului de cunoștințe în toate domeniile. Și mai așteaptă colectivisti din Berveni programe noi, atractive și dacă se poate o activitate zilnică, așa după cum au aflat că există la multe alte cămine culturale. „Ne vine destul de greu s-o spunem, dar în ultima vreme, activul cultural a cam uitat de munca cultural-educativă” spun colectivisti cu destulă nemulțumire.

În liniile mari cam așa stau lucrurile la Berveni. Cu cinci luni în urmă, în registrul de evidență a muncii culturale se consemnau următoarele: „Nu există activitate zilnică. O parte a membrilor corpului didactic nu depun activitate”. Constatarea aparține unuia din inspectorii Comitetului de cultură și artă a raionului Carei și se referă la activitatea culturală, în perioada de primăvară. Aceasta a fost ultima însemnare în registrul. De atunci, foile lui au rămas albe. Nici o activitate nu figurează la rubricile respective. „Nu ne putem lăuda cu ceva deosebit”, recunoaște sincer tovarășul Balog. La drept vorbind activul cultural nu se poate lăuda cu aproape nimic în ultimele luni. Echipa de teatru a prezentat ce-l drept în acest an vreo patru spectacole. Ultimul se pare că a fost prin martie. Corul și cele două echipe de dansuri n-au mai apărut pe scenă decât în august o singură dată. Căminul cultural din Berveni nu are încă o brigadă artistică de agitație cu toate că în comună sînt peste 320 de tineri. În sfîrșit din toamna anului trecut, nu s-a mai întreprins nimic pentru răspîndirea experienței înaintate de muncă. După cum se vede directorul căminului cultural este mult mai necruțător față de lipsurile activului cultural. Necruțător și totodată nedumerit în privința organizării unor acțiuni noi, interesante și atractive. „Ce să faci, bunăoară în timpul lucrărilor de recoltare și semănat? Cum să atragi tineretul la căminul cultural?”

Și pentru că asemenea întrebări cer răspuns, îl rugăm pe tovarășul director să ia aminte la modul cum se muncește în Tășnad de pildă, comună aflată tot în cuprinsul raionului Carei. Și aici, ca și la Berveni, colectivisti au aceleași preocupări.

I-am găsit pe cei din Tășnad la cîmp, zorînd cu recoltatul porumbului, sfeclei de zahăr, cartofilor și cu lucrările de semănat. Într-un cuvînt, se luca pe o suprafață de circa 1700 hectare. Am aflat că brigăzile de cîmp sînt în întrecere pentru terminarea la timp a recoltării și pentru calitatea lucrărilor. Și am mai aflat că din moment în moment trebuie să le pice o veste. „Vine negreșit”, spuneau ei, dovedind prin asta că s-au obișnuit de mult cu așa ceva. Și vestea a sosit cu „poștașul întrecerii socialiste”. În cîteva minute colectivisti au fost informați cum stau celelalte brigăzi cu recoltarea și alte lucruri interesante petrecute în ultimele zile. E vorba de o foaie volantă, o formă nouă de popularizare a rezultatelor obținute în întrecerea socialistă, intitulată „Urmați exemplul celor evidențiați în întrecerea socialistă”. Activul cultural din Tășnad nu are pretenția că această nouă formă le-ar aparține. Au preluat-o la sugestia comunistilor, o folosesc cu succes și s-a dovedit a fi deosebit de eficientă în perioada de vîrf a lucrărilor agricole.

Am fi nedrepti dacă ne-am opri doar la acest exemplu. Din activitatea căminului cultural din Tășnad, spre deosebire de Berveni se desprind o serie de acțiuni interesante.

La cîmp, în sectorul zootehnic, la grădina și la sediu au fost ținute zeci de expuneri, informări cu caracter politic, științific, convorbiri despre muncă și calitatea ei, seri de calcul. Este semnificativă orientarea acțiunilor cultural-educative înspre mobilizarea tuturor colectivistilor la realizarea sarcinilor curente ale gospodăriilor colective din raza comunei. În perioada lucrărilor

agricole de vară și toamnă, colectivul de conferențieri s-a deplasat în mijlocul colectivistilor ținînd opt expuneri legate de însemnătatea participării la muncă. Astfel au fost cuprinse toate brigăzile iar rezultatele n-au întîrziat să se vadă. Alte expuneri au avut ca temă întărirea economică și organizatorică a gospodăriei colective cu subiectele: „Al meu și al nostru”, „Rolul și sarcinile adunării generale a g.ac.”, „Retribuirea după ziua muncă”, „Culturile duble mijloc însemnat pentru asigurarea bazei furajere” și altele.

S-ar putea înșirui aici încă multe acțiuni întoarsate și eficiente ale căminului cultural din Tășnad. Să luăm spre exemplu activitatea în rîndurile tineretului, obiectiv ce interesează pe tovarășii din Berveni. De ce sala căminului cultural din Tășnad e plină de tineri cu regularitate? Pentru că activul cultural din această localitate a căutat și caută mereu forme noi și atractive de activitate. Serile literare, de exemplu, se bucură aici de o foarte mare popularitate prin varietatea programelor organizate. Tineretul ia parte în fiecare duminică de dimineață pînă seara la programele culturale, vizionări colective de filme, la activități din diferite ramuri sportive. S-a observat că pe mulți îi pasionează jocul de șah, s-a organizat un campionat local de șah. În pauze, soliștii vocali și instrumentali prezintă scurte programe artistice. O atenție deosebită se acordă conferințelor specifice tineretului. „Chipul moral al omului nou”, „Realizările regimului nostru democrat popular, oglindite în proză”, „Trăim în era cosmică”, „Prietenie, dragoste, căsătorie”, sînt numai cîteva subiecte expuse în fața tineretului. Credeți, tovarășii din activul cultural din Berveni că pe tinerii din comuna dumneavoastră nu i-ar interesa asemenea manifestări?

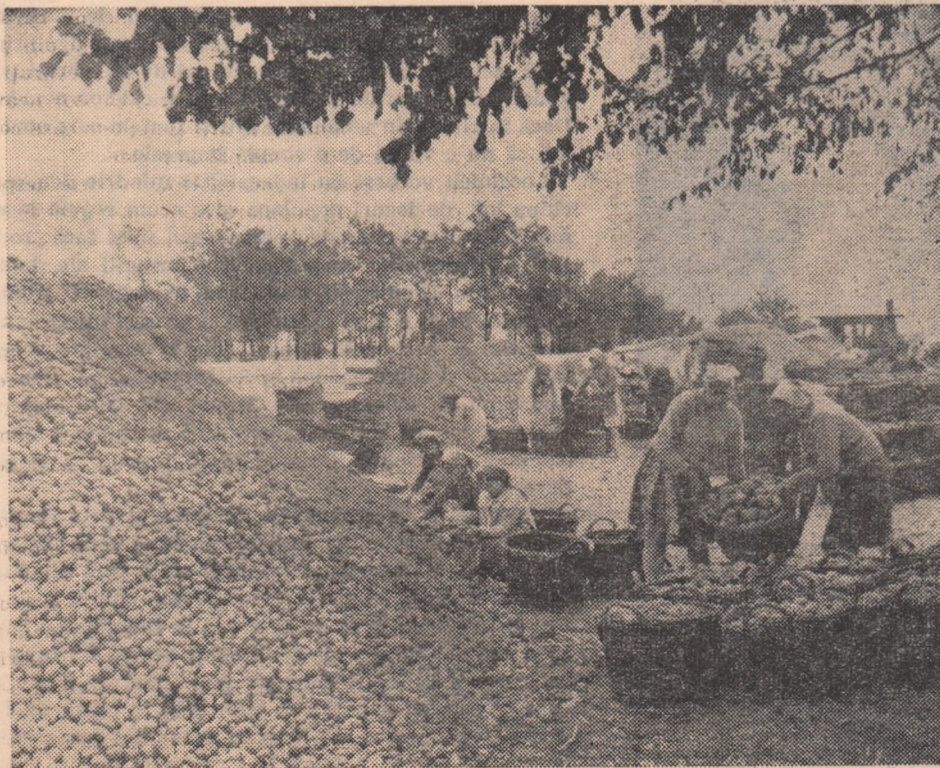
Am vrea să amintim un singur fapt destul de concludent. La chemarea organizației de tineret din Berveni, un număr însemnat de tineri au executat o serie de lucrări în cadrul muncii patriotice, au strîns într-un timp record aproape 5000 kg fier vechi pentru oțelăriile patriei. Aceasta nu vă spune nimic?

La Tășnad se poate afirma că s-a depășit perioada cînd se mai vorbea de necesitatea unei activități zilnice. Acum fiecare activist cultural este preocupat de gîndul înviorării activității culturale, caută forme cît mai noi, variate și atractive pentru a cuprinde mase cît mai largi de oameni ai muncii.

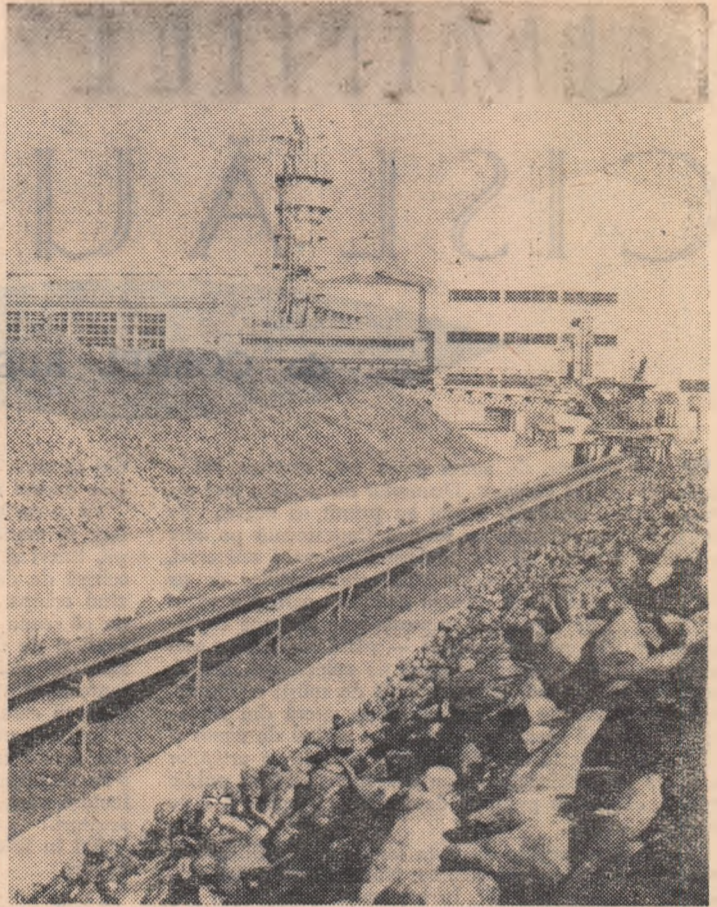
Și în vreme ce la Berveni trec săptămîni de zile și majoritatea celor care fac parte din activul cultural nu dau pe la cămin, la Tășnad într-un singur ceas, directorul căminului cultural a fost vizitat de trei profesori pentru a se sfătui împreună asupra a ce au de făcut. Și era la început de săptămîină. Și la Tășnad mai sînt, firește, destule de făcut pentru îmbunătățirea continuă a muncii culturale-educative. Tocmai de asta sînt preocupați acum membrii activului cultural. La Berveni însă din păcate încă nu s-au urnit lucrurile din loc. Nu s-au urnit pentru că se așteaptă mai întîi să vină oamenii și îndeosebi tinerii la cămin. „Vom veni spun cei mai mulți, dar să găsim aici ceea ce ne interesează”.

Și sînt atîtea lucruri pe care ar vrea să le cunoască.

CL. MUNTEANU

Aprovizionarea de iarnă a Capitalei. Aspect de la sortarea cartofilor ce urmează a fi însilozați

Fabrica de zahăr din Luduș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară

VEȘTI

DE LA CORESPONDENȚI

Din numeroasele scrisori so-site la redacție am ales cîteva din acelea ce redau aspecte din preocupările actuale ale activistilor culturali.

...Din comuna Șimian, raionul Tr. Severin, corespondentul Petre Cerbulescu, ne informează despre desfășurarea ședinței centrului metodic pentru îndrumarea activității culturale și pregătirii cadrelor ce muncesc în acest domeniu. Au participat directorii și bibliotecarii din comunele Șimian, Hinova, Izvorul Birzei, Erghevița și Bistrița. Maria Hoancă, directoarea căminului cultural din Șimian a prezentat referatul „Căminul cultural și campaniile agricole”, în care a subliniat contribuția activității culturale la buna desfășurare a lucrărilor agricole. După aceasta a urmat seara literară intitulată „Pagini din viața nouă a țărânimii noastre” și aplicații practice cu sceneta „Chimiștii”.

În încheierea ședinței Aurel Nicolaiuc — instructorul ca-

sei raionale de cultură și Alexandru Mihăilescu — de la biblioteca raională — au dat îndrumări despre desfășurarea activității bibliotecilor cămine-lor culturale în perioada de iarnă.

...În vederea intensificării muncii culturale de masă în perioada de iarnă, consiliului de conducere al căminului cultural din comuna Cerneți, regiunea Oltenia, în colaborare cu consiliul de conducere al gospodăriei colective și-a întocmit planul de muncă. Printre manifestările culturale artistice corespondentul Victor Rusu citează: serile tematice „Gospodăria colectivă și perspectivele ei de dezvoltare”, „Să cunoaștem experiența frunțașilor” seara de calcul „Cum putem spori producția de lapte de la loturile de vaci”.

...Colectivisti din comuna Păcurești, raionul Teleajen, au încheiat bilanțul recoltelor din acest an. Cu această ocazie activisti culturali din comună — ne scrie corespondentul Ion Ionescu — au organizat „Sărbătoarea recoltei”. În cadrul acestei manifestări președintele gospodăriei colective a vorbit despre rezultatele bune obținute de colectivisti în acest an. Programul artistic care a urmat, a fost susținut de brigăzile artistice de agitație de la căminul cultural local și de la Casa raională de cultură, precum și de corul și formația de dansuri din comuna Bălăești.

...Duminica trecută în comuna Chinari a poposit brigada științifică din orașul Tg. Mureș. Membrii ei au răspuns la diferite întrebări puse de colectivisti: „De ce visează oamenii?”, „Ce este omul?”, „De ce în Cosmos omul își pierde greutatea?”, „De ce cuceriri mai are nevoie știința pentru ca omul să ajungă în lună?”

Cu mult interes au ascultat chinărenii expunerea profesorului Oltean Alexandru despre problemele politicii externe. El a explicat „Ce este piața comună” și de ce puterile occidentale nu vor să încheie tratatul de pace cu cele două state germane.

Întîlnirea dintre colectivisti și brigada științifică — conchide corespondentul Ioan Cazan — a fost interesantă și plină de învățăminte.

LUMINILE CISLĂULUI

de CORNEL RUSU

Nu mai departe de acum patru ani, comuna Pătirlagele era un sat obișnuit. Drumului de țară i-a luat azi locul o șosea asfaltată. Stilpii au primit ca adaus, nu numai estetic, tuburile cu lumină fluorescentă pe care le întâlnești peste tot, la modernul magazin universal, la restaurantul ce amintește stilul construcțiilor de pe litoral, la cinematograful. Pentru călătorul care n-a văzut aceste locuri de câțiva ani impresia este aproape copleșitoare. În fața casei de cultură — pătirlăgenii au o asemenea casă — așteaptă grupuri de colectiviști, învățători, salariați din comună. O echipă de soliști cunoscuți, cântăreți și balerini de la Teatrul de operă din București, oferă astăzi seară localnicilor un recital de canto și balet. Aceasta este cea de a șasea revenire a artiștilor de operă în Pătirlagele. Ei au descoperit aici un public evoluat, cărui un program de muzică de operă îi e pe deplin accesibil.

Cultura ține organic de viața lor de acum. Biblioteca comunală are 13 680 de volume. Numărul cititorilor permanenți a ajuns la 1 447. În bibliotecă colectiviștii Ion Tudorie și Ion Diaconu aleg cărți.

— Care vă plac mai mult? — îi întreb. Imi spun că cele de știință popularizată, dar descopăr în fișele lor pe Voltaire, Dickens, Melville și Maltz.

— Avem și un campion — se laudă Tudorie, de parcă ar fi vorba de el. Campionul e Anghel Nicolae. În șapte luni a citit 126 de volume. Cei de pe locurile doi și trei nu-i mai spun, că-s prea mulți. Dintre tinerii cititori am remarcat în mod deosebit pe Silvia Podosu, din brigada pomicolă, pe Petre Duțu, Petre Buruiană, Steliana Pirvu... Exemplificările ar putea continua, întărind concluzia: se citește mult, se învață, oamenii își doresc un interior sufletește bogat, mobilat parcă pe măsura aspectului de azi al comunei.

La întâlnirea cu brigada științifică, câțiva colectiviști

din comuna Gura Teghii au întrebat cum au luat naștere dansul și muzica.

Vă amintiți de Gura Teghii? E un nume de circulație în marile concursuri de amatori. Trei generații, copii, tineri și bătrâni pînă la 90 de ani joacă în vestita echipă de dansuri din comună. Un folclorist străin văzînd echipa la un concurs, a mărturisit că are senzația că scena a fost ocupată de întreg satul. Desigur ați auzit și de Cătina. De fluierașii ei, a căror artă a fost zămisliată aici lingă turmele de mioare și împodobită de fantezia și simțirea adîncă a generațiilor de oieri. Sînt formații care au dus faima raionului și regiunii întregi.

În 1949 erau în raionul Cislău 36 de cămine culturale, dar numai trei aveau local adecvat. Din 1950 pînă azi s-au construit 53 de cămine noi. Acesta este unul din factorii care au dus la dezvoltarea mișcării artistice de amatori.

Azi în raionul Cislău din 5 locuitori unul e artist amator.

Lunile care urmează se anunță bogate în manifestări culturale. În planul de acțiune al perioadei întîlnim serile culturale, convorbirile cu cititorii, ciclurile de conferințe. Vor fi organizate și manifestări model. În ultimele luni am fost la Pătirlagele, Pîrscov, Nehoiu, Cislău, Chiajdu. Au fost spectacole de brigadă, coruri, dansuri, tarafuri, concursuri hipice. O formă de mare popularitate este „Ziua zootehniei”, care are loc lunar în fiecare gospodărie. Cît de utilă este, o spune faptul că la gospodăriile colective din raion creșterea animalelor este una din ocupațiile de bază. La „Ziua zootehniei” organizată la Pănău sub îndrumarea științifică a inginerii Elena Georgescu, au fost invitați colectiviști din toate satele înconjurătoare.

Ni se par foarte interesante „serile științifice”. Tematica lor este statornică de însăși preocupările oamenilor, de întrebările pe care și le pun în legătură cu un

fenomen sau altul. La Cătina trăsnetul a lovit o salcie, carbonizînd-o. După cîtva timp trăsnetul a căzut asupra aceleiași salcii. Oamenii au întrebat: de ce? Drept răspuns, profesorul de fizică le-a prezentat cunoscuta experiență cu cei doi poli încărcăți cu electricitate contrarie. S-a produs arcul frînt al trăsnetului artificial. Salcia carbonizată devenise, datorită cărbunelui, un electrod care atrăgea trăsnetul. S-a demonstrat că în astfel de condiții e normal ca locul trăsnetului să fie același.

A fost una din cele mai interesante seri științifice.

Ultimele convorbiri cu cititorii din comuna Valea Lupului au avut ca temă: „Furajarea rațională” și „Vitele — comoara gospodăriei”. Între una și alta este o legătură imediată. Ca să crești vite multe și grase trebuie să ai porumb siloz. Aici nu s-a cultivat porumb în trecut. Oamenii se duceau toamna cu tăgîrta să cumpere de aiurea. În toamna aceasta colectiviștii de la gospodăria agricolă colectivă „Unirea” din Valea Lupului, gospodărie unificată de un an de zile, primesc 6 kg porumb la ziuă de muncă în afară de alte produse.

— Avem însă și fermă de animale. Numărul taurinelor se apropie de 400 de capete — spune președintele Anton Dragomir, care e și tehnician agronom. Porumbul siloz a devenit în mod obligatoriu furajul de bază, L-am semănat și pe dealuri, în locul livezilor bătrîne, defrișate. S-au cățărât tractoarele S.M.T.-ului pînă la unghiul limită de pantă. Producția de porumb din toamna asta i-a lămurit pe toți.

Ceva asemănător s-a întîmplat cu finețele. Există obiceiul ca fineța să se cosească tîrziu cînd sunătoarea își scutura floarea. Iarba începea să îngălbenească și să-și piardă cu asta din substanțele proteice. Oamenii erau bucușori că strîngeau mai mult nutreț. Dar era un câștig aparent fiindcă se pierdea calitatea. Porumbul siloz a tras greu în balanța furajeră și le-a îngăduit să asigure un nutreț de calitate.

Cam asta este pe scurt esența convorbirii despre furaje pe care am amintit-o mai înainte.

Autocamionul gospodăriei „Unirea” a pornit-o spre bază ducînd produsele contractate cu statul. Am urcat în cabină și am părăsit locurile, urmărind în trecere cîmpul proaspăt arat, livezile, construcțiile gospodăriei. Totul vorbea cum nu se poate mai bine despre munca acestor harnici colectiviști, care reuniți abia de un an au din toate darurile pămîntului. Pînă mai ieri cei din predealuri aveau fructe și vite, iar cei de la șes produceau cereale. Uniți, au acum și unii și alții din toate cîte se fac acolo, la cumpăna dintre deal și șes din preajma Văii Buzăului.

Mașina defilează acum pe lingă casele și acareturile celor din Pătirlagele și Valea Viei. Ultimele care ne mai fac semne sînt antenele. Le numărăm încă o dată de departe.

...Sînt 400 de radio și cinci de televiziune.

Foto T. IOANEȘ

Micul constructor

pasiv pentru frum

Drumul spre comuna Buda nu se scurge la fel de lin ca apa pe care o zărești jos în vale. (De altfel — țin să te asigur localnicilor — nici Rîmnicul nu e totdeauna așa blajin și numai ei știu cît au uneori de furcă cu el). După ce cotești prin zeci de serpentine, după ce urci cotă după cotă pentru ca de fiecare dată să te prăvălești într-o nouă vale, ochiul ți se răsfășă peste un peisaj a cărui frumusețe îți răspîndește din plin oboseala. În urmă, drumul șerpuind printre dealuri ruginii, iar înainte alte dealuri despărțite de apa astăzi cuminte, pe care sînt așezate Toropălești, Valea Largă, Pietroiu, Fundu-Budei — satele comunei Buda. Casele pitorești, proaspăt văruite și strălucind de curățenie te îmbie parcă să le calci pragul, dîndu-ți din prima clipă senzația că te afli într-un sat de adevărați gospodari. Așa se arată comuna oricărui călător neavizat. Dacă intri mai în amănunte afli și faptele care confirmă că nu e vorba de o simplă impresie.

Localnicii vorbesc cu îndreptățită mîndrie despre echipa lor de jocuri populare care acum repetă la cămin pentru ca cele patru perechi noi să-și facă „rodajul”. În întrecerea cu puternicele formații ale dansatorilor din Dumitrești, Jitia sau Racovișeni, tradiția dansului local e bine păstrată. Cu aceeași mîndrie sînt amintite și costumele dansatorilor comandate special la Breaza și lucrate după specificul comunei. Acestea, împreună cu vioara și acordeonul sînt cumpărate cu cei zece mii de lei cu care a fost premiată comuna, fruntașă pe raionul Rîmnicu-Sărat la realizări gospodărești.

72 000 lei s-au economisit anul trecut prin munca patriotică a cetățenilor la confecționatul cărămizilor și la lucrările de construcție pentru noile școli din Fundu-Budei și din Pietroiu. (Deschiderea anului școlar a fost împinată la Buda cu darea în funcțiune a patru școli noi — una din ele fiind chiar cea cu un brîu albăstru cam la înălțimea unui prichindel dintr-antîia, care îți solicită privirea de cum intri în comună). Împreună cu felurite alte lucrări însumînd peste 25 000 de ore de muncă patriotică, economiile au atins suta de mii de lei. (Adică în medie 22 lei pe cap de locuitor — ține să sublinieze tovarășul Matei Lungu, preșe-

dintele comitetului executiv al sfatului popular). De aici și calitatea de comună frum și... noile costume care saltă acum pe scenă în ritmul impus de acordeon și de vioară.

Pe anul în curs peste trei sferturi din s-a și economisit prin acțiunile inițiate. Stoicuța Drăgoiescu și Gheorghe Avramtelor de cetățeni conduse de Toader Lepă Mănescu.

Nu numai din aceste și din multe alte stau la dispoziție poți trage concluzii importante sînt curățenia șanțurilor, vîr repararea și alinierea gardurilor sau înmîștelor „model” ca aceea a Stanei Chioscesc despre pasiunea pentru frumos a locuitorilor.

Altora remarcă le dă glas comunistul Matei Lungu, cea mai autorizată persoană în materie. A cînd în el energii neabătute, o neobișnuită muncă, bucurîndu-se de încrederea nețărnă a sătenilor, fiind președinte de sfat de la pîtură și pînă azi. E deci decanul președinte sau „veteran” cum îi place să se intituleze.

— Încă o cifră semnificativă. Nu-i vorba de cei 31 de deputați. În fiecare circumscripție mîtete cetățenești ce cuprind cam cîte șapte încă peste 200 de oameni al căror spirit de răspundere este stimulat. Nu-i o simplă terea rolului educativ al sfaturilor populare comitetul executiv al sfatului popular se la căminul cultural să figureze și manifestări subiecte ca: „Să gospodărim mai bine colul tineretului în buna gospodărire” etc. au avut loc șezătoarea „Comuna bine gospodărită noastră, a tuturor”, iar la punctele de se dezbate cu regularitate teme despre înălțimea comunei. Brigada artistică de agitație evocă descrierile fruntașe și... ne mai scuturăm cei de la sfat, cînd rămînem datorii cu cîmîtetele cetățenești conduse de Ion Lăptă Lazăr, Traian Chințoiu și alții ne sînt de tot.

NICOLIN: Moș Ion (sculptură în lemn)

LA PĂSTRĂVĂRIE

Reportaj
de AL. LUNGU

Ca să cunoști munții trebuie să le bați potecile. Munții au personalitate: unii sînt severi, reci, enigmatici, piscurile lor ferme împrumută culoarea cerului; alții par săraci și goi, alții parcă-s niște monștri ale altor vremuri: noduroși, mohoriți, frați buni cu întunericul, din gîtlejul cărora țîșnesc din cînd în cînd fulgere și tunete, iar alții, din contra, par niște bătrîni domoi, cumiști, împăcați cu vîrsta și senini în marea lor de lumină. Cu aceștia din urmă seamănă munții Bucovinei.

Văzută de pe culmea Mestecănișului, priveliștea pare un hamac enorm în care ochiul se odihnește în voie pe catifeaua verdei de lumină topită. Șoseaua care coboară spre Valea Bistriței și Moldovei, seamănă cu o bucată de stofă gri ieșită dintr-un caldarîm uriaș. Bistrița, Moldova, Dorna, Putna, Neagra, rezepte din culmi, se odihnesc în grinduri, infiorate de săgețile scobarului, păstrăvului și loștrii, mîndria acestor ape. Privirea învie sub vioiciunea cu care căluțul nimerit în apă este vînat de-o săgeată. Te oprești și-ți pare rău că n-ai la tine vreo sculă, care și așa n-ăr ajuta nepriceperii tale... Dar în imaginația ta păstrăvul e pe farfurie, prăjit, sau mirosind a fum de cetină. Căluza îți pricepe gîndul: „Trebuie dibăcie mare să-l prinzi. Dar aici, pe riul Putna, este o crescătorie de păstrăvi”.

Chiar cel mai cuminte munte ascunde o taină care poate scăpa călătorului. Din șosea facem la stînga spre crescătoria din satul Valea Putnei, raionul Cimpulung Moldovenesc. Ne întîmpină un peisaj de o rară frumusețe. Munții verzi, împăduriți pînă pe culme, curg întretîindu-se spre Valea Moldovei, la confluența cu pîrîul Putna. Cele cîteva case ale satului sînt semănate pe coastă. Tuțe de alun și frasin străjuiesc pîrîul. E către seară și crestele par de aur.

Niște cîini ne-au anunțat venirea rezezindu-se furioși în lanțuri. Trei oameni, obișnuiți probabil cu vizitele, își văd înainte de treabă. Servesc masa pensionarilor crescătoriei. Cu o lingură mare de lemn aruncă în apă bucățele mici de carne tocată. Trebuie să vezi cum fierbe apa. Să vezi jocul acesta fantastic. Un joc de-a v-ați-ascunselea. Totul e un clocot. Săgeți avîntate se vîntură o clipă în zare, plesnesc apa și se scufundă. În frămîntul acesta sînt sute de cai putere. După ce hrana e culeasă, rămîn ochiuri de lumină care se sparg în geana de iarbă a marelui.

Crescătoria e simplă: 21 de bazine dreptunghiulare, cu opust de ciment, un canal de aducțiune pentru alimentarea cu apă proaspătă, un incubator și o uzină mică; toate servite de trei oameni. Maistrul păstrăvar, Otto Zaluțchi, care e și mecanic, un om înalt, cu piept mare, umeri largi, cu fața tăiată de niște cute perpendiculare, cu ochi de culoarea castanei, pare să întregescă liniștea și ordinea din jur. Orice vorbă, orice gest, orice gînd, sînt orînduite firesc în el. Cunoștințele lui în materie, par să trea-

că de un stadiu mediu. Ai impresia că în fața ta stă un profesor care explică un curs practic.

„Păstrăvăria — spune el — a luat ființă în 1954, cu dublu scop: primul repopularizarea apelor de munte și al doilea valorificarea păstrăvului matur. Avem trei soiuri de păstrăvi: „indigen”, „curcubeu” și „fintinel”, ultimele două soiuri, originare din Canada; plus patru exemplare de loștriță, care e considerată monument al naturii, și le ținem pentru înmulțire...”

Anul acesta au trimis, pentru repopulare, păstrăvi în vîrstă de două luni în următoarele locuri: Fălticeni (30 000 exemplare), Gura Humorului (20 mii), Cimpulung (15 mii), pe pîrîul Putna (15 mii), Sibiu (20 mii), Ceahlău (20 mii), plus 100 000 icre fecundate la I. F. Cluj. Pe lingă cele 500 kg planificate s-au mai vindut încă 250 kg. E o performanță.

„Înmulțirea artificială este mult mai avantajoasă, continuă Otto Zaluțchi. În natură se înmulțesc mai greu. Intii: fecundarea nu se face cum trebuie; doi: icrele sînt mîncate de păsări, de broaște și chiar și de păstrăv. Păstrăvul este „salmonid”. Dacă se întimplă să scăpăm un păstrăv mare între cei mici, muncim să golim tot bazinele, pînă prindem păstrăvul mare. Operația sortării pe vîrstă joacă un rol foarte important la noi; fiind de o seamă, păstrăvii nu se mai mîncă pe simplul motiv că nu se pot înghiți. Trebuie să avem o deosebită grijă să nu se îmbolnăvească. Vreau să fac aici un mic laborator, să pot constata și preveni repede eventualele molime. Mîncarea pe care le-o dăm, de obicei carne de cal, trebuie să fie proaspătă. Iarna trebuie să facem continuu copci, de două ori pe zi să nu se înăbușe. E o muncă destul de grea”.

Într-adevăr e o muncă doar aparent ușoară. Trebuie să se țină cont de perioada în care fiecare soi de păstrăv își depune icrele. De exemplu „indigenul” și „fintinelul” își depun icrele între 15 septembrie și 15 octombrie. Atunci urmează mulgerea fiecărui exemplar în parte, femelă și bărbat. Icrele sînt puse într-un vas emailat, se amestecă lapții cu ajutorul unei pene de gîscă, timp de 5 minute, apoi sînt puse în incubatoare. De aici urmează să se ia temperatura apei zilnic și, adunată la un loc, ea trebuie să însumeze 540 zile-grade, timp în care iese puietul din soiul indigen și fintinel. Curcubeul trebuie muls în luna mai, iar în iunie iese puietul; îi trebuie mai puține zile-grade; doar 320-330. Pentru asta trebuie pregătite bazinele, trebuie pregătită o hrană specială. „În 1964 vom da peste 4 000—5 000 kg. păstrăvi în afară de cei pentru repopulare”. Cei doi oameni care lucrează cu păstrăvarul, Vasile Ciurlă și Ion Tîrnoveanu sînt niște tineri veseli. „Ne-nțelegem din ochi, spune Zaluțchi. Sînt băieți de ispravă”. Otto Zaluțchi, socotește această meserie ca pe o moștenire căpătată de la Valerian Antonovici, socrul său. La 55 de ani cîți îi are s-a gîndit s-o lase și el moștenire cuiva. Vara asta, un copil, Constantin Onica, după ce a terminat 7 clase elementare, venind pe acolo, i-a mărturisit maistrului că-i place să muncească la păstrăvi. Maistrul l-a primit două luni, a văzut că are tragere de inimă. L-a chemat pe taică-su, pe Vasile Onica, și i-a spus să-l dea la o școală. Tată-su s-a arătat a fi înțelegător. Ii place băiatului cînd toamna și primăvara păstrăvul își îmbracă haina de nunță și devine frumos ca un mire. Ii plac elegantele loștriți de culoarea castanei și cu pete roșii ca scorușele; îi plac munții.

Dar cui nu-i plac munții?

Munții noștri pierduseră ceva din frumusețea lor o dată cu dispariția zimbrului. Apele pierduseră și ele un giuvaer de pret: loștrița; se împuținase și păstrăvul.

Dar din familia de zimbrî ascunsă undeva în munți peste ani se va face cireadă; păstrăvul și loștrița vor fi din belșug. Oamenii trudesc să creeze frumosul. Iată moștenirea pe care o lasă viitorului.

„Ca să cunoști munții, trebuie să le bați potecile.”

Parcă spre a întări spusesele președintelui, afară, o mulțime de localnici cară balast, material pentru înrejmuirea celor patru școli. Cei din Pietroiu au deja 10 de metri de... gard avans asupra celorlalți.

— Dar cu pregătirile pentru întîmpinarea iernii cum ești, tovarășe președinte? (În decorul de plină toamnă care ne inconjoară, întrebarea poate părea puțin remătură!)

— Sîntem de mult gata. Aprovizionarea cu lemne e încheiată; am dublat cercevelele la căminul cultural, aci pînă acum nu erau geamuri duble; s-a format și brigada pentru deszăpezire, cu atelaje și pluguri, are e gata de bătaie. Știți, la noi aci e o adevărată ătălie cu zăpada.

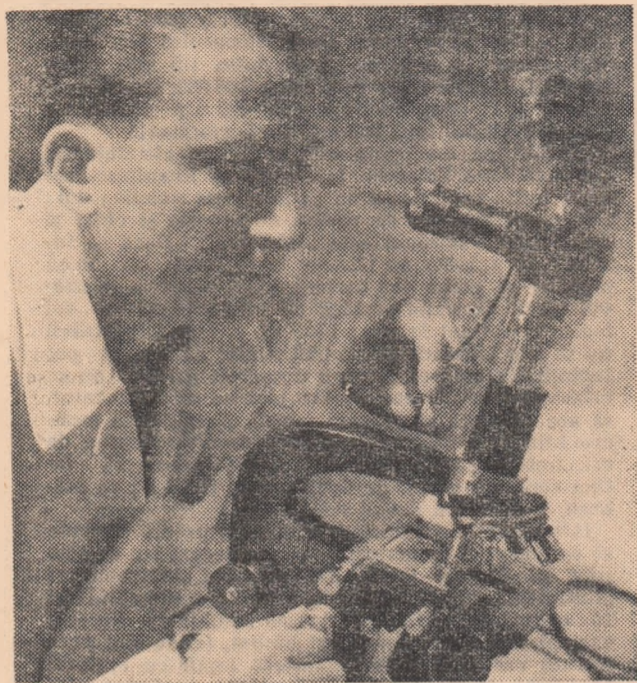
Știu, tovarășe președinte, și mai știu un amănunt pe care dumneata nu mi l-ai spus. Iarna trecută, după iscolul cel mai puternic, mă aflam întîmplător la sfatul Rîmnic, cînd dis-de-dimineață prima comună din aia care a raportat prin vocea dumitale că „circula-

a este restabilită”, a fost Buda.

VLADIMIR PANĂ

CUNOSTINTE FOLOSITOARE

Intr-unul din laboratoarele Institutului de medicină internă al Academiei R.P.R.

Sfatul medicului

Efectele dăunătoare ale alcoolului

Există încă unii oameni care cred că alcoolul dă putere și de aceea când avem de făcut eforturi mai mari e bine să luăm un pahăruț-două de țuică. Care este însă adevărul asupra acțiunii „înătăritoare” a alcoolului?

Știința ne arată că alcoolul se absoarbe foarte repede în organism, dând imediat o senzație plăcută de falsă încredere în sine, de forță, care îl face pe băutor să-și împropăteze mereu doza. Această senzație este un rezultat al excitației produse de alcool asupra sistemului nervos. Ea durează însă numai atât cât există alcool în organism, dispărând o dată cu eliminarea lui.

Prin absorbția lui rapidă în organism, alcoolul consumat mereu și în doze mari are efectele cele mai dezastruoase asupra organelor interne. Primul care suferă este ficatul. Celulele ficatului se micșorează și încetul cu încetul sînt înlocuite cu un țesut de scleroză, nefolositor, ducînd la atrofia și scleroza ficatului, la ciroză. Sistemul nervos „biciuit” și el în mod permanent de excitațiile produse de alcool începe să nu mai funcționeze normal. Consumarea îndelungată a alcoolului duce la tulburări mintale, mergînd pînă la demență, adică pînă la pierderea facultăților mintale.

În rîndul alcoolicii apar cele mai multe boli organice cronice, ulcerul gastro-duodenal, hipertensiunea arterială etc. Datele statistice arată că marii băutori au în medie o durată mai scăzută de viață în comparație cu persoanele care nu consumă alcool sau cu băutorii moderați. Oamenii de știință au arătat de asemenea, că unii copii pot moșteni defectele (demența, deficiențele mintale etc.) pe care le-a provocat alcoolul la părinți.

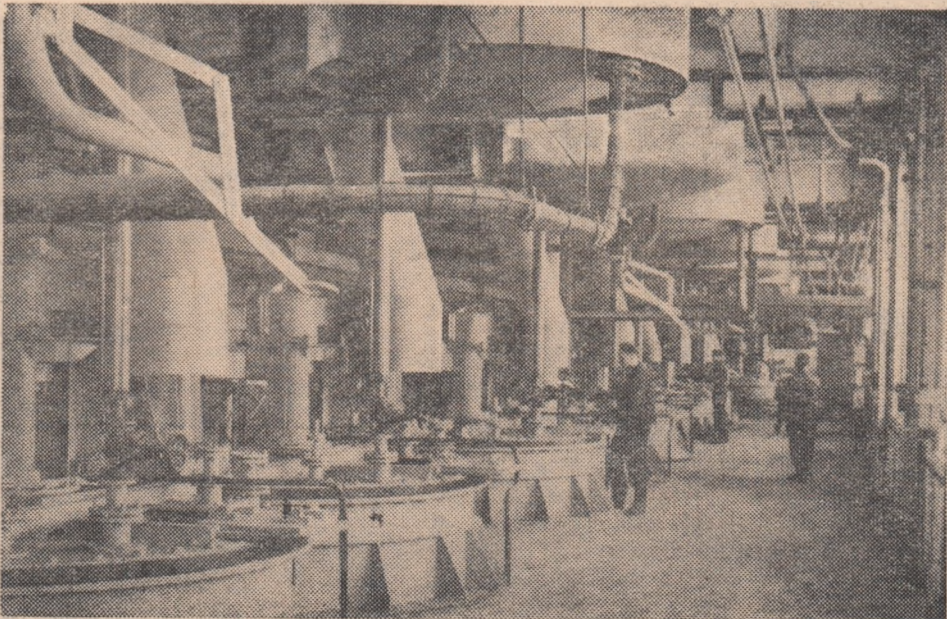
Băuturile ușoare și băuturile fermentate cu bază de alcool ca vinul și berea pot fi întrebuințate la masă în doze moderate, ca stimulente ale organismului. Vinul poate să antreneze o alimentație și o digestie normală, cînd e consumat cu măsură. Unele băuturi alcoolice, cum este spre exemplu berea, conțin proteine și substanțe alimentare zaharoase. Spre deosebire de aceasta, alcoolurile dis-

tilate (coniac, rom) nu conțin astfel de substanțe alimentare.

Alcoolurile nu trebuie consumate pe stomacul gol și părerea că ele constituie un „aperitiv” foarte bun este greșită. Introduse în stomacul care este gata să-și primească mîncarea și să-și înceapă digestia, alcoolurile irită și cauterizează mucoasa gastrică. De aici o seamă de tulburări digestive, de gastrite, care duc pînă la atrofia mucoasei de secreție. Trebuie să ținem seama apoi că băuturile înghițite pe stomacul gol, trec mai repede în sînge, unde se găsesc în cantitate cu 30—70% mai mare decît în cazul unei băuturi consumate în timpul sau la sfîrșitul mesei.

Care este limita maximă, pînă la care alcoolul nu este periculos organismului? Cercetările specialiștilor recomandă ca volumul de băuturi consumate să nu depășească 20—25 grame de alcool pentru un adult de 60—70 kg. (ceea ce înseamnă circa 600 ml. bere sau 200—250 ml. vin de 12° la o masă). Băuturile distilate, fiind complet lipsite de substanțe alimentare și conținînd alcool în concentrații mari, sînt cu totul contra indicate.

Dr. E. ROMAN

Secția de coloranți de la fabrica „Colorom” Codlea

PREVENIREA BĂTRÎNEȚII ȘI PRELUNGIREA VIETII

• Oamenii trăiesc din ce în ce mai mult • De ce și cum îmbătrînim? • Calea spre longevitate și tratamentul bătrîneții

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au fost preocupați de problema prelungirii vieții. Dar abia în ultima sută de ani — o dată cu dezvoltarea științelor biologice — problemele bătrîneții și a prelungirii vieții au fost studiate temeinic. Savanți din numeroase țări, ca Mecnikov, Pavlov, Brown-Se'guard, Steinoch, Binet, prof. dr. Gh. Marinescu, acad. dr. C. I. Parhon etc., au adus contribuții valoroase în cercetarea acestei probleme.

Cîți ani poate trăi omul ?

Aceasta este una din primele întrebări la care au încercat să răspundă oamenii de știință. Toți cercetătorii au fost de acord că există un mare decalaj între longevitatea mijlocie a omului și longevitatea posibilă. Aceasta a determinat pe unii oameni de știință să susțină că „viața omească se oprește la mijlocul drumului”. Într-adevăr, datele științifice arată că limita vieții umane este de 150 ani, în timp ce longevitatea mijlocie a ajuns în zilele noastre la 70 de ani. Această durată medie constituie totuși un mare progres față de media de 30 de ani cit era în Evul Mediu. Ea se datorește îmbunătățirii condițiilor de viață și mai ales realizării igienei și științelor medicale.

Acum, în a doua jumătate a secolului al XX-lea, oamenii nu se mai tem de epidemii. Rar se mai întîmplă, bunăoară, ca septicemia, pneumonia, anginele septice, malaria, pesta să producă moartea cuiva. Or, cu vreo sută de ani în urmă aceste boli secerau fără cruțare numeroase vieți omești. Același lucru se poate spune despre tuberculoză și sifilis care în cele mai multe țări, inclusiv în țara noastră nu mai constituie probleme sociale.

Două feluri de bătrînețe

Care este pricina că oamenii trăiesc mai puțin decît ar putea să trăiască? De ce bătrînețea apare relativ timpuriu în viața oamenilor și în ce constă ea?

Bătrînețea este o stare normală a organismului care apare la o vîrstă înaintată. Există însă o bătrînețe naturală, normală și una timpurie, patologică. Prin bătrînețe naturală se înțelege procesul normal de uzare a organismului, uzare ce se petrece de obicei într-un timp foarte lung, în 80

100 de ani. Cînd acest proces este accelerat sau întrerupt de factori externi ca: boli, subalimentație, extenuare fizică, îmbătrînirea se produce mult mai devreme și avem de-a-face cu o bătrînețe prematură sau patologică.

Organele omului nu îmbătrînesc în aceeași măsură. Astfel ascuțimea vederii atinge maxima spre douăzeci de ani, pentru ca la 65-70 de ani să ajungă la 75 la sută. Funcția de reproducere, pe de altă parte, poate persista pînă la vîrste foarte înaintate, (94-103 ani).

Eforturile de combatere a bătrîneții nu au reușit să readucă organismul la o „stare mai tinăra”. Vîrsta tinăra depășită nu se mai întoarce. Organismul rămîne tot bătrîn. Unele organe ale sale sînt aduse însă la o funcționare mai bună și aceasta pentru un timp limitat.

Prevenirea îmbătrînirii

Prevenirea bătrîneții patologice începe de aceea prin prevenirea celor mai răspîndite boli ale maturității — bolile inimii și tumorile canceroase. Trebuie înlăturate apoi „otrăvirile” produse de o serie de substanțe ca alcoolul și nicotina. S-au adunat tot mai multe date statistice care arată că durata vieții fumătorilor este mult mai mică decît aceea a nefumătorilor.

În ce privește tratamentul propriu-zis al bătrîneții, s-au folosit cu succes unele vitamine din grupul B. Vitamina E (extract uleios de grîu germinat) a fost folosită cu succes la bătrîni, la Institutul de geriatrie din București. Au fost folosite de asemenea o serie de extracte de glande cu secreție internă (tiroidă, epifiză) cu bune rezultate. Prof. dr. A. Aslan de la Institutul de geriatrie din București recomandă pe o scară largă gerovitalul, o substauță chimică derivată din novocaină.

Toate aceste tratamente dau rezultate, dacă sînt completate cu condiții normale de viață, alimentație rațională, viață igienică. Aceste deziderate sînt posibile numai într-o orînduire socialistă. În țările socialiste savanții pot dirija mersul dezvoltării vieții omului pe o cale favorabilă. În acest sens, perspectivele de a întîrzi îmbătrînirea și moartea sînt dintre cele mai încurajatoare. Medicina bătrîneții — geriatria — a înregistrat de pe acum numeroase succese și ne promite în viitor altele și mai însemnate.

PRODUSE CHIMICE NOI

Activitatea cercetătorilor din industria chimică se împletește strîns cu aceea a colectivelor din unitățile productive. Rezultatul este crearea unor noi produse care îmbogățesc gama sortimentelor existente.

Printre colectivele cu activitate rodnică în acest domeniu se numără și cel al Combinatului chimic Făgăraș. Iată cîteva realizate recent sau în pregătire ale acestui colectiv.

Mase plastice cu rezistență deosebită

În urma studiilor și cercetărilor întreprinse cu cîva timp în urmă, în cadrul combinatului

s-a născut o nouă masă plastică rezistentă la agenți corozivi (substanțe care exercită o acțiune chimică sau electrochimică pe suprafața unui material cu care vine în contact). Este vorba despre faolită care se produce sub formă de plăci din care se confecționează apoi conducte și armături de dimensiuni mari, folosite îndeosebi în fabrica de fenol a combinatului. Un ventil din faolită, de pildă, rezistă în exploatare cîteva luni, în timp ce vechile ventile nu rezistau decît cîteva zile.

O altă masă plastică realizată în ultimul timp în combinat, este bachelita rezistentă la temperaturi înalte. Utilizarea ei pe scară tot mai largă în industria electrotehnică se datorește însușirilor tehnice și proprietății de a rezista la temperaturi pînă la 180° C.

Ingrășăminte chimice concentrate...

Pe lista noilor produse ale combinatului se înscrie anul acesta și un ingrășămint chimic concentrat, format din 22 părți azot și tot atîtea părți de fosfor.

Plantele au nevoie în dezvoltarea lor atît de azot cît și de fosfor. Dar pe cîtă vreme ingrășămintele simple trebuie administrate separat în sol, cele complexe se administrează deodată. De asemenea, ingrășămintul complex prezintă avantajul că se transportă mai ușor, iar o cantitate mai redusă aduce un spor de recoltă egal cu a ingrășămintelor simple administrate prin mai multe operații.

... și lichide

În agricultura noastră s-a experimentat anul acesta un alt tip nou de ingrășămint chimic cu însușiri deosebite. Produs al Combinatului chimic Făgăraș, ingrășămintul chimic lichid carbonat a dat rezultate bune, datorită însușirilor lui. E un ingrășămint mai concentrat decît altele, se transportă mai ușor, nu se aglomerează și se administrează bine la sol.

S. SIGARTĂU

În Comitetul nr. 2 al Adunării Generale a O.N.U., care se ocupă cu problemele economice, s-au încheiat discuțiile generale în centrul cărora a stat adoptarea unor rezoluții privind viitoarea Conferință a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare. Republica Populară Română care duce o politică de dezvoltare a relațiilor comerciale pe bazele egalității în drepturi, a respectării independenței și suveranității naționale și a avantajului reciproc, și-a adus contribuția și la rezolvarea problemelor aflate în discuția Comitetului nr. 2. Încă în aprilie 1963 au fost trimise secretarului general al O.N.U., pentru a fi examinate la viitoarea conferință pentru comerț și dezvoltare, o serie de teme propuse de România ca: elaborarea principiilor fundamentale ale acordurilor economice și comerciale, importanța și eficacitatea acordurilor comerciale de lungă durată pentru stabilitatea și dezvoltarea schimburilor internaționale, importanța livrării pe credit de bunuri de echipament destinate construcției de unități industriale, livrări rambursabile prin cote părți din producția acestor unități, importanța resurselor liberate de dezarmare pentru dezvoltarea în scopuri pașnice și altele. Multe delegații și-au manifestat interesul față de temele aduse în discuție de R. P. Română. La ele s-a referit, de pildă, și Kano, reprezentantul Nigeriei care, în numele a 75 de țări în curs de dezvoltare a prezentat Comitetului nr. 2 un proiect de rezoluție în care se recomandă viitoarei conferințe să se consacre extinderii comerțului între țările cu același nivel de dezvoltare, cit și cu niveluri de dezvoltare și cu sisteme social-economice diferite. Alte recomandări privesc crearea de condiții mai bune țărilor în curs de dezvoltare.

Proiectul de rezoluție a fost adoptat în unanimitate.

★

2 500 delegați au participat la primul congres al țăranilor care lucrează în sectorul naționalizat al agriculturii din Algeria. Timp de 3 zile congresul a dezbătut probleme legate de înlăturarea greutăților din agricultură, pentru sporirea veniturilor țăranilor. În încheierea lucrărilor congresului a luat cuvântul președintele Algeriei, Ben Bella. El a arătat că reforma agrară în Algeria intră într-o nouă etapă, caracterizată prin „limitarea proprietății private”. Până acum în Algeria a fost înfăptuită o serie de măsuri cum ar fi: preluarea unor proprietăți părăsite, confiscarea pământurilor ce au aparținut trădătorilor și speculanților, naționalizarea proprietăților fostelor colonii și altele.

Președintele Ben Bella a anunțat de asemenea elaborarea unui „vast plan de dezvoltare economică” a țării.

★

Liga Internațională pentru apărarea drepturilor omului a adresat secretarului general al O.N.U., U Thant, un memoriu în care protestează împotriva persecuției minorității kurde de către guvernul Irakului.

Sînt aproape cinci luni de cînd guvernul Irakului a dezlănțuit războiul sîngeros de exterminare împotriva kurzilor, minoritate ce formează un sfert din populația irakiană. În documentul prezentat secretarului general al O.N.U. se vorbește despre masacrele în masă și care constituie un adevărat genocid.

★

Rasiștii din Republica Sud-Africană pregătesc o nouă crimă. 11 patrioți sînt judecați de Tribunalul suprem și amenințați să fie condamnați la moarte, pe baza unor acuzații ticluite. Deși la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a fost cerută suspendarea acestui proces, subliniindu-se că prigonirea din motive rasiale a unor conducători politici constituie o încălcare a rezoluțiilor O.N.U., totuși rasiștii sud-africani vor să folosească acest proces pentru a menține atmosfera de teroare în țară.

În ciuda măsurilor excepționale care au fost luate, cîteva sute de africani s-au adunat în fața tribunalului pentru a-și manifesta solidaritatea cu cei arestați.

Construcția platoului de descărcare pe șantierul unei uzine chimice din Kazahstanul de sud.

ȘTIRI DIN U. R. S. S.

● La termocentrala Tom-Usinsk, care este cea mai mare din Siberia, a intrat în funcțiune o nouă turbină cu o putere de 200.000 kilowați. La aceeași termocentrală a fost instalat un cazan cu circulația directă a apei avînd o productivitate de 640 tone de abur pe oră. Acesta este primul cazan de acest tip cu o asemenea productivitate, construit în Uniunea Sovietică.

Constructorii, montatorii și electricienii au închinat această realizare a lor apropiei sărbători a popoarelor sovietice — cea de-a 46-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în cinstea căreia se desfășoară întrecerea socialistă pe cuprinsul întregii Uniuni Sovietice.

● În ultimii cinci ani în Uniunea Sovietică au fost create 6.000 de universități populare, iar în viitorii doi ani în toate regiunile R.S.F.S.R. vor funcționa universități populare.

În aceste instituții zeci de mii de muncitori și funcționari, fără a întrerupe activitatea în producție, își ridică cunoștințele în domeniile artei, științei și tehnicii. Numai la Moscova universitățile populare sînt frecventate de aproximativ 100.000 de oameni.

● Anul acesta agricultura U.R.S.S. primește 20 milioane de tone îngrășăminte chimice. Este semnificativ pentru creșterea producției de îngrășăminte chimice faptul că în 1953 agricultura sovietică a dispus abia de 0,5 milioane tone. În 1965 se vor produce 35 milioane tone de îngrășăminte chimice, iar în 1970 — 100 milioane tone.

● A fost inaugurată prima parte a canalului Crimeei de nord, lung de 125 km. În felul acesta apele Niprului au ajuns în stepele aride ale Crimeei. Prima parte a canalului va iriga 165.000 hectare teren și va alimenta cu apă 660.000 hectare. Constructorii au botezat acest canal, care va avea o lungime de 350 km., „Canalul abundenței”.

Întîlnire cu prieteni

de ALEXANDR IAȘIN

Ca Dante în Divina Comedie aș vrea să am puterea să descriu în versul meu frumoasa Romînie la sold, lucind în neteda cîmpie cu dunăreanul paloș argintiu.

Pe arcuirea strofei, ca de boltă să-nalț emoția ce m-a cuprins cînd am plutit pe legănată holdă în spice cu bogata lor recoltă pe fluviul cît e zarea de întins.

Și munții izbucnind din svelte linii cu piscurile-albînd ca de cristal tîind oceanu-albastru ca delfinii în versul meu, cu paltinii și pinii să pîlpîie-n azurul boreal.

Călătoria aceasta va rămîne ca un itlnerar prin lumi de basm o, n-am să uit pădurile bătrîne și frenezia rodniciei țării pămîntu-acestul cald entuziasm.

Mi-a dăruit atîtea clipe calde purtate-n miini ca niște căni de vin și n-am să uit aprinsele smaralde sulnd sub pleoapa zărilor înalte pe cerul romînesc diamantin.

În romînește de ION POTOPIN

„TERITORIUL LIBER IMBE”

Brazilia este cea mai mare din țările Americii de Sud. Imense ținuturi sînt acoperite cu păduri de neștrăbătut. Există moșii care se întind pe suprafețe cît două, trei raioane de ale noastre. Stăpînii lor nu le cunosc marginile decît de pe hartă.

Cu toate acestea, milioane de țărani brazilieni n-au nici un pic de pămînt. Cînd nu mai pot răbda neomeonia moșierilor și vătafilor lor, țărani brazilieni iau drumul marilor orașe. Orașele își au și ele sărăcimea lor, miile de muncitori care aleargă zadarnic după lucru. Patronii sînt mulțumii că în jurul orașelor sporesc bordeiele și colibele. Cu cît sînt mai mulți oameni care n-au de lucru, cu atît scad și ei salariile în fabrici. Flămîndul nu se mai poate tocni.

Se întîmplă însă ca lucrurile să nu se petreacă pe voia patronilor și a moșierilor.

Printre mîile de țărani goniți de mizerie se afla și José Pureza. În orașul Niteroi a cunoscut muncitorii înaintați, a luat parte la adunările lor și a deschis ochii și a înțeles altfel lumea. Singuri și neorganizați, țărani sînt la cheremul moșierilor. Organizați și uniți cu muncitorimea orașelor, ei pot deveni o forță. José Pureza a devenit activist al sindicatului muncitorilor agricoli. În luna aprilie a acestui an, sub conducerea lui Pureza, cincizeci de țărani au pornit la luptă. Cu puține merinde, cît au putut încropi, cu unelte căpătate de la organizațiile sindicale din Niteroi, țărani au pornit la Imbe, la vreo șizeci de kilometri de oraș și au poposit la marginea unei păduri în

care mișună șerpi veninoși și pantere. Pădurea și-o împart între ei vreo trei moșieri, dar din cauza pustietății și sălbăticiiei locurilor, moșierii nu s-au ocupat niciodată de ea.

Cei cincizeci de țărani instalați la Imbe nu s-au temut de nimic. Pentru cine a cunoscut asuprirea moșierului și chinul foamei, lupta cu jivinele nu e mare lucru.

Din crengi și frunze de palmier s-au ridicat colibe. Topoarele și ferăstraiele au început lupta cu pădurea pentru smulgerea primelor ogoare. Vestea s-a răspîndit repede prin satele năpădite de mizerie. În cîteva săptămîni numărul celor așezați la Imbe s-a ridicat aproape la 400 de suflete.

Au auzit, firește, și marii moșieri din partea locului. Nu s-au infuriat atîta pentru peticul de pămînt ocupat de țărani prin defrișarea pădurii, cît pentru existența ca atare a acestui exemplu.

La cererea moșierilor, autoritățile au trimis la Imbe 60 de jandarmi puși sub ordinele unui ofițer. În cîteva minute jandarmii au distrus colibele, făcînd una cu noroiul puținele alimente găsite acolo.

Vestea acestei samavolnicii a ajuns repede la oraș. Sindicatul muncitorilor din Niteroi s-au pus în mișcare. În frunte cu doi deputați de stînga, o coloană de autocamioane a pornit spre Imbe aducînd alimente, îmbrăcăminte și medicamente dăruite de muncitorii din întreaga regiune.

Încurajați de frații lor de la oraș, țărani din Imbe au pornit din nou la muncă. José Pureza, conducătorul lor, i-a împărțit în șapte grupe. O grupă

are în sarcina ei defrișarea, alta construirea și întreținerea căilor de acces. O a treia grupă construiește case țărănești și hambare. Se organizează minuțios muncile pe terenul de cultură smuls din păduri, depozitarea alimentelor și distribuirea lor. O mare răspundere revine oamenilor din grupul de protecție. Protecția împotriva fiarelor și șerpilor din junglă, dar și împotriva vătafilor moșierilor din jur care dau tircoale așezării din Imbe.

Pînă la urmă moșierii s-au făcut luntre și punte pentru a împinge la acțiune autoritățile. Sindicatele muncitorilor au acționat și ele, cerînd intervenția Oficiului pentru reforma agrară. Oficiul a numit o comisie de anchetă care a venit la fața locului, la Imbe. Sub influența moșierilor, comisia a decis ca țărani să părăsească imediat așezarea și să aștepte pînă se va hotărî distribuirea oficială a unor loturi de pămînt.

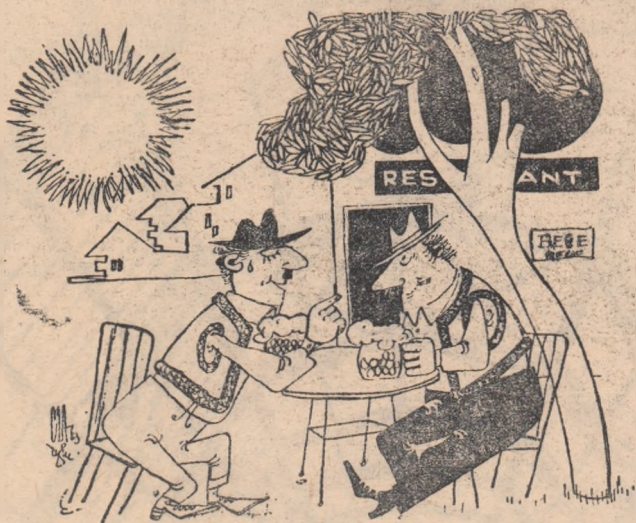
Încurajați de sprijinul organizațiilor muncitorești, țărani au refuzat să se supună. „Orice s-ar întîmpla, rămînem la Imbe. Vii sau morți!”. Conducerea centrală a Oficiului pentru reforma agrară (S.U.P.R.A.) a trimis o nouă comisie cu împuterniciri speciale. Pămîntul ocupat și defrișat de țărani a fost recunoscut ca expropriat și trecut în stăpînirea țăranilor.

Lupta de la Imbe a fost cîștigată. O luptă din marea bătălie a țărănimii braziliene pentru pămînt și dreptate. „Teritoriul liber Imbe” — așa numesc ziarile braziliene așezarea din junglă.

A. T. RĂZVAN

SATIRĂ ȘI UMOR

În plină campanie, șefii de echipă Vasile Mureșan și Andrei David din brigada a IV-a de cîmp de la G.A.C. Jucu, raionul Gherla, au făcut un chef în lege. (Correspondent VASILE PETEAN).

— Frumoasă zi! Norocul celor de la cîmp că pot munci cu spor!

Desen de N. CLAUDIU

POVESTE AVICOLĂ

În raionul Giurgiu există o comună Gogoșari, unde se spune că gospodinele și-au pus de mult gogoșarii la borcan, pregătindu-se de iarnă. Gogoșarii merg însă foarte bine cu o friptură de pasăre, mai ales că sătenii îl întreabă toată ziua pe tovarășul Zamfir Degeratu, președintele colectivei:

— Tovarășe președinte, ce-aveți de gînd cu păsările alea, că o să le mîncăm fripte?!

Știe tot satul că la G.A.C. „Tudor Vladimirescu”, complexul avicol început din 1961 se află și acum, cum se spune, în stadiul „pereți terminați”, cu alte cuvinte fără șarpantă și învelitoare. Colectiva a avut de două ori repartiție pentru bile-manele și plăci de azbociment, dar brigadierul constructor Nicolae Berbec a hotărît (cu aprobarea președintelui Degeratu) să le folosească la alte construcții unde ar fi mers foarte bine și lemnul C.R. Ce și-or fi spus dumnealor:

— Dacă am primit repartiție de două ori, o să primim și-a treia oară!

Numai că povestea cu ulciorul care nu merge de multe ori la apă este cunoscută și în raionul Giurgiu, așa că ferma de păsări de la G.A.C. Gogoșari a rămas fără acoperiș, avînd toate șansele să se deterioreze.

De aceea, să ne erte un joc de cuvinte tovarășul brigadier Berbec, dar a cam făcut-o de oaie cu păsările pe care tovarășul președinte Degeratu le-ar putea găsi la iarnă... congelate!

N. CULCEA

Nastratin la Cobadin

Mă aflam la sectorul zootehnic al G.A.C. Cobadin, împreună cu președintele Sabri Emurla care îmi vorbea despre noile construcții:

— „Și mai înălțăm patru saivane cu materiale recuperate din demolarea grajdului lui Nastratin...”

Crezînd că e vorba de brigadierul constructor sau de cel zootehnic, întrebai:

— Nastratin și mai cum?

— Nastratin Hodgea!

Mă uitai bănuitor la președinte: nu face vreo glumă? Știam că Nastratin Hodgea, pe numele lui adevărat Nasreddin, a fost un fel de Păcală dar... cu fes și șalvari.

— Să-ți explic — urmă tovarășul Sabri. —

La înființarea gospodăriei noastre, sectorul taurin număra... 1 vacă și 6 boi. Pentru acest „nucleu” de început, am construit un grajd — obiectivul zootehnic nr. 1! L-am făcut așa cum ne pricepeam, dar după aceea n-am mai avut liniște. Fiecare colectivist venea la consiliul de conducere și zicea că nu e bine: „Trebuie pus cu spatele spre mieznoapte”. „Ba spre Marea

Neagră, că de acolo bate vîntul!” „Nici laie, nici bălaie! Cel mai bine ar fi fost să-l punei în diagonală!”... Altcineva, scos din sărite, a strigat: „Ba trebuia să facem cum a făcut Nastratin Hodgea cînd i-au venit rudele în vizită și au rîs de noua lui casă. Și-a pus omul casa pe roți. Și i-a mulțumit pe toți!” De-atunci, grajdului nr. 1 i s-a spus și grajdul lui Nastratin.

— Și acum la ce număr de acareturi ai ajuns?

— La 100. Avem 100 de obiective zootehnice și un foarte mare număr de animale.

Am întrebat ce venituri aduce pe 1963 sectorul zootehnic care a început cu o vacă.

— 4 100 000 lei, adică jumătate din veniturile planificate pe întreaga gospodărie! Nu s-ar putea spune — mai zise președintele — că n-am căpătat puțină experiență...

Am vrut să-i spun că această „puțină” experiență ar ajunge și pentru alții, dar am tăcut, amintindu-mi că modestia îi plăcea și lui Nastratin.

C. ANATOL

La G.A.C. Săcele-Istria, vitele a-jung greu la îgheaburile pentru adăpat, fiindcă tehnicianul I. Mirescu le-a construit pe ridicătura dintre două șanțuri.

EPIGRAMA

Unui bun săritor

Tu ești sportiv fruntaș și-i bine
De-aceea ne mîndrim cu tine
Că la-nălțime primul ești
Și cînd faci sport și cînd
muncești!

Medicii din Curtea de Argeș dau săptămînal în satele raionului consultații de specialitate.

Făcîndu-li-se vizite „acasă” Bolnavii n-au decît de cîștigat
Și-i laudă pe medici c-au luat
O inițiativă... sănătoasă!

„REZOLVARE”

La noi, căminu-are de toate...
Și-activitate (în dosare!)
Așa că are, din păcate,
Și-un lacăt zdravăn la intrare.

Deci la director, într-o seară
Veniram toți cu o dorință:
— Vrom lacătul ca să dispară,
Căci nu ne face trebuință!

Ne-a dat și el atunci dreptate
Și ne-a răspuns, oftînd cu jale:
— Voi lua măsuri ne-ntrziat!
Și-n loc de lacăt, a pus yale!

Un grup de colectivisti
din Moșna, raionul Mediaș

Pt. conf.
TRAIAN LALESCU

Grijă

S-a pornit de ieri o bură
Rece, lîncedă și sură,
Care cade neîncetat
Peste cîmp și peste sat.
Bate vîntul, ploaia pică
Și strănuți ca o pisică.
Ba, de nu iei lucru-n pripă,
Uite-ai și făcut o gripă!
Dar pe cîmp tractorul trece
Prin perdea de ploaie rece,
Cu brăzdarul trage dungi,
Toate drepte, toate lungi...
Vîntu-și și copaci-i mută,
Dar motorul nu „strănută”...
Plouă, nu mai contenește,
Dar motorul nu „tușeste”...
Tractoristu-n toane bune
Motorușului îi spune:
— Vezi de ce m-am agitat?
Ca să nu fii tu „gripat”...

ȘTEFAN TITA

Din carnetul șoferului Tilică

— Păi bine, tovarășe Radu, dar în lunile de toamnă ce-ați făcut?

Directorul zimbi deschis:

— Întrebarea dumnea-voastră e întemeiată! Chiar așa, ce-am făcut?!

Și pentru că veni și bibliotecara Maria Berbecu, directorul mă prezentă cu bucurie:

— Tovarășul Tilică, care mi-a făcut o critică!

Bibliotecara se interesă cu nerăbdare:

— Spune-ne, tovarășe Tilică, tot ce-ai găsit în neregulă, sîntem doar datori să ne-ajutăm! Numai așa se face treabă bună!

Nu m-a răbdat inima să nu-i spun deschis, atît cît mă pricepeam:

— Sînt aproape trei luni de cînd nu s-a mai organizat nici o manifestare cultural-artistică de masă... Pentru buna desfășurare a campaniei agricole de toamnă căminul și biblioteca n-au făcut nimic...

Directorul asculta atent, ba, se opri deodată și începu să noteze tot ce spuneam eu. Insistă:

— Mai încet, ca să pot nota!

Cînd am terminat, îmi strînse mîna cu căldură:

— Îți mulțumesc din inimă pentru ajutorul dat! Așa înțeleg eu critica: la concret. Dumneata ne-ai deschis mințile. Toate aceste nereguli vor fi înlăturate imediat, nu va rămîne nici urmă din ele... Nici două zile... Ești primul care le-ai observat...

Abia scăpai de atenția și mulțumirea sa! Nu vă închipuiți cît eram de fericit cînd am plecat din comună. Aveam simțămîntul datoriei împlinite, că am contribuit și eu cu ceva, la o faptă bună. Cînd ajunsei în Medgidia, povestii toate aceste întîmplări minunate unui tovarăș de la raion, care nu păru însă prea încîntat.

— Ți-a strîns mîna? Ți-a mulțumit? Ți-a spus că ești primul care le-ai observat?

— Dar de unde știi? — mă mirai eu.

— Să vezi, exact aceleași lucruri mi-au fost spuse și mie acum două săptămîni... Dar mai nimic din cele promise nu s-au împlinit... E clar, nu?...
TILICĂ

Pt. conf.
NICOLAE TAUTU

XI O EVIDENȚĂ ÎNVECHITA

Trecînd deunăzi prin frumoasa comună Mihail Kogălniceanu din raionul Medgidia, m-am oprit și la căminul cultural al cărui director este tovarășul Radu Gheorghe. Totul era acolo strălucitor, o ornamentație de-și lua ochii, table, grafice, liniuțe, culori deschise, atrăgătoare, chenare artistice. Pentru orice manifestare cultural-artistică puteai găsi, rînduite în

mape, teancuri de procese-verbale, table, dări de seamă și adrese.

— La noi, nu că ne lăudăm, dar munca culturală merge bine, dragă tovarășe, m-a asigurat directorul. Evidența vorbește!

Și zicînd acestea, a început a frunzări maldărul de acte doveditoare. Ce să zic, am rămas mut de admirație! Consfătuiri la locul de producție, prezentări de cărți, referate și recenzii, montaje și medalioane literare, ba chiar și un proces literar — toate astea erau trecute în scripte caligrafice, cu rubrici pentru cele mai mici amănunte.

Uitîndu-mă însă mai atent cînd au avut loc manifestările cu pricina, parcă mi-a intrat un ghimpe în inimă: ultima consfătuire la locul de producție se ținuse în 5 august, ultimul program al brigăzii artistice de agitație fusese prezentat taman prin luna mai... ș.a.m.d. Din august încoace, nimic, dar absolut nimic!